

EKONOMIKA, POLITIKA A LIDÉ

UDC 316

REAKCE ČESKE SPOLEČNOSTI NA NOUZOVÝ STAV V ČR (V BOJI PROTI KORONAVIRU)

J. Fošum ml.

*Student, e-mail: josef.fosum@post.cz,
Soukromá střední škola a jazyková škola s právem
státní jazykové zkoušky České Budějovice,
Česká republika*

CZECH SOCIETY'S RESPONSE TO THE STATE OF EMERGENCY IN THE CZECH REPUBLIC (IN THE FIGHT AGAINST CORONAVIRUS)

J. Fosum jr.

*Student, e-mail: josef.fosum@post.cz,
Private secondary school and language school with
the right to a state language examination
in České Budějovice, Czech Republic*

Abstract. The aim of this reflection on the response and state of the Czech society to the state of emergency in the Czech Republic, which, like many other world powers, is fighting this type of virus, deals mainly with the impact on society and overall society during coronavirus. The aim is also to explain why we came to this.

Keywords: coronavirus; government; society; Czech nature; situation; government regulation.

Česká společnost společně s tou evropskou se potýká s něčím, s čím se potýkala Itálie v Boccacioových povídkách v Dekameronu. Společnost doslova zaútočila na lékárny, obchody a lékaře. Vykoupili analgetika a antipyretika v lékárnách pro sebe a svou rodinu, vykoupili dlouho trvanlivé výrobky a u svých lékařů si nechali vesele předepsat léky a především sedativa k uklidnění. Uklidnění společnosti nepřidalo ani, když vesnická teta povídala o stavu vyvoleném vládou ČR a přivodila si opomíjenou pozornost, která ji však stála šíření poplašné zprávy. Společnost jistě nedocení ani prozatímní vojenskou juntou, která aktuálně probíhá v ČR, kdy stát neustále doporučuje k projednání opatření, která fungují, ale s určitým časovým rozestupem.

Před dvěmi – třemi lety když úspěšný maturant doma prohlásil, že má zájem studovat obor epidemiologie je mu naordinována ledová sprcha a kyselý citrón.

Proč? Je přece lukrativnější být kardiolog, či být plastický chirurg v cizině. V dnešní době proto epidemiologové jsou bráni jako osoby, které bádají v laboratořích, sbírají prestižní ocenění v pracovním životě, ale v tom svém soukromém životě si nechají rychle, ač neradi, odrůst děti, rozpadnout manželství a ani si neopraví kohoutek, ze kterého teče voda, situaci hasí až vnučaty, kterým vynahrazují, co nedali potomkům.

Někteří hladoví občané se zasytili zásobami ústenek a respirátorů FFP2 a FFP3, které prakticky nevyužijí a hyenisticky je distribuují za velmi nesymbolické ceny. Prodávají roušky, ovšem do doby, než se nakazí. To potom po přehodnocení životních zkušeností dávají roušky do světa. V této nelehké době na sebe berou obrovské břemeno zdravotní sestry a lidé vykonávající veřejný servis společnosti, za kterou pobírají symbolickou apanáž. I přes tragický postih prodáváčů nebo personálu v supermarketech hypermarketech a drogeriích zažívají tyto

typy provozoven požehnaně štědré období. Zaměstnanci sice přichází domů s pocitem nenaplnění, diagnostikovaným syndromem vyhoření. Lidé pracující v těchto jednotvárných provozech sice mohou hořet, ale nikdy nesmí vyhořet i za tu cenu, že odejdou a půjdou oddanou cestou pro charity. V socialistickém duchu můžeme podotknout, že majitelé odchází z banky s pocitem pohodového naplnění. Bohužel i k závisti a bohatství se dostává v dnešní době hladová povaha silně do popředí. Protektorátní přidělové lístky či Československé potravinové lístky, bony za socialismu už dnes vystřídaly další úzkoprofilové věci, kterými jsou roušky a respirátory. Zprivatizované a prodané textilní podniky kamsi do zahraničí, nikomu nemusí chybět. Pravý český kabát z ostudy, nikdo jiný na světě neušije, tak, jako my.

Kladně se k situaci zachovala jediné starší vrstva v naší populaci, která se stala bohužel nejohroženější. Zachovala si klid, zdravý selský rozum a nabádala svou rodinu k pospolitosti a svornosti všech, agilně se etabluje v šití roušek, které nezištně darují rodině ba dokonce nemocnicím a sociálním zařízením. Opět se ukázalo, že se historie opakuje a hlavně, jak prohlásil americký filosof George Santayana, že „ti, kdo si nepamatují minulost, jsou odsouzeni k tomu ji opakovat“, podtrhnul nevyvratitelný fakt, že senát starších v antickém Řecku sdružovat starší občany, kteří byli racionální a opět vyrovnání životní zkušeností bez ukvapených závěrů. Toto jediné dodala vojenská disciplína v Řecku, podobně jako v České republice, tehdejší Československé socialistické republice i povinná vojenská služba očividně zocelila naše dnešní důchodce, kteří umějí řešit problémy. Jsou odolnými proti překážkám, nástrahám a nehroují se z každé prohry, kterou by jistě neřešili žádostí pana doktora o ten „růžovej, trojkovej lexaurin“. Starší generace je si vědoma, že prohrát jednu bitvu, neznamená prohrát celou válku!

Je jednoduché od notebooku hodnotit situaci, hodnotit vykonané skutečnosti, které bychom všichni vykonali standardně jinak.

Na ulici potkáte jednou za život člověka, který se pohybuje na pomezí profánního a sakrálního světa a bojuje o boží dar v podobě lidského života, naším společným řešením je až naposled začít obnovovat vitální funkce. Ihned začít iracionálně evaluovat jako by se mělo předejít tomuto stavu, či jak mu teď pomoci. Opět typické je, jak bychom to udělali, ale činy za nás promluví jen tehdy, když jsme spjati se závistí procházející opakovaně naší krajinou. Werichova myšlenka ovšem podotýká, že závist není zlá, zlá je nepřejícnost. Tak v naší republice je téměř každému nedopřáno minimálně na dvě generace dopředu. Na druhou stranu berme závist jako skrytý odbiv, jak prohlásil dánský filosof Søren Aabye Kierkegaard. Berme závist jako odměnu smrtelníka, který za svůj život nezhálel. Osobně můžeme se skromností dodat, že jsme zaháleli a neobdrželi státní vyznamenání.

Česká povaha je ovlivněna „cimmermanovským kouzlem“ a citátem, že když se ohneme, musíme se pak umět zpátky narovnat. „Švejkovská povaha“ ta je zase očarována obcházením pravidel a hlavně a zásadně to udělat vždy jen tak, jak to není napsané. A pokud možno na tom maximálně ušetřit. Bez šetření by se naše společnost neobešla a nebyla by tam, kde je. Takhle situace u Čechů v několika historických milnících přetrvala. V Rakousko – Uhersku, obrozenci, kteří sice měli existenční problémy, ale nakonec český jazyk obrodili. Semknutý národ za Protektorátu Čechy a Morava, byli jsme jeden národ Češi a Moravané se Slovany. Porazili jsme nacismus. Jak kdysi prohlásil syn Tomáše Garrigua Masaryka Jeho Excelence pan Dr. h. c. Jan Masaryk, že „Praotec Čech, dej mu pánbůh věčnou slávu, byl vůl. Tolik pěkných míst na světě – a on pak se musel zastavit zrovna tam, kde se zastavil a posadil nás mezi Němce a Rusy. Vůl.“ Není to příhodné i dnes? V porovnání Ruska s Německem co se týče hladového chování a anexe, kolik zemí okupovalo Rusko a kolik Německo? Kolik mrtvých zanechalo Německo po své honbě po národním blahu ve 40. letech minulého století, navždy nenapravené vztahy se

sousední Francií. Německo omlouvala následně rychle nastartovaná ekonomika. Společnost pak pobaví vtip o prohrané II. světové válce, v důsledku toho, že východní Německo střelilo do nebe.

Studenti, leckým brání jako příživníci a svobodnou bohému, která je nevychovaná. I jim současnou situaci nikdo nezávidí. Dnes už zarámované maturitní vysvědčení mnozí rádi střeží, protože dobře vědí, že dnes už bude problém. Onen problém a chaos bude v tom, že nový, můžeme říct i letošní, necílevědomí a lenivý maturanti, kteří nepůjdou na vysokou či vyšší odbornou školu budou mít problémy s náborů do práce a s pracovními místy celkově. Otázkou bude, za jak dlouho pracovní místa budou a kdy bude zase situace reverzibilní.

Velikonoce jako další oběť v pořadí. Sice nikdo nebude chtít vyrazit do ulic mávat vlaječkami jako na 1. máje, ale tradiční koleda a možnost socializace bude chybět. Už tak malá míra mezilidských vztahů ještě ubere tu možnost, alespoň z toho mála se setkat a třeba i cítit radost s kolektivem, sousedy a vymanit tolik potřebnou závist z našich obydlí. Bohužel ta v české kotlině s nepřejcností jde ruku v ruce a podrývá úspěch a bohatství, které získáme nad někým. Bez práce tohoto bohatství dosáhneme udáním a popostrčením inspekcí a orgánů činných v těchto věcech i bez úspěchu to mělo cenu. Bohužel, tak vypadá česká definice vyrovnání se s bohatstvím někoho v našem okolí.

Velikonoce, jako svátek pro psychologii! Svátek toho, že lidi po dlouhém a mrhavém podzimu mají Velikonoce jako záchytný bod blížících se indicie jara a hned následujícího léta. Ze sezónních afektivních depresí sice hned do jarní únavy, ale to blížící se léto hned nabere sílu. Bohužel, výlety, zámky a podobné oblíbené turistické povyražení z kopýtko se letos nekoná. O to víc bychom měli pracovat na našich zahradách. Měli bychom léčit svou alergii k půdě a zemědělství. Měli bychom půdu brát jako základ pro přežití. Obrátit se na pěstování ze semínek, vyrobit si primitivní a přitom provizorní skleníky, truhlíky a

pařeniště. Odhodlaně naší prací přemoci koronavirus a ostatní potíže, které nám jakkoliv brání. Existuje možnost toho, že nás nemoc a strach ovládne, nebo jej ovládneme my a budeme Pány své emoce, kterou je strach. Strach jako lidská emoce spojuje člověka a dinosaura, jak vždy uvádí MUDr. Radkin Honzák, sekundární lékař Psychiatrické nemocnice v Bohnicích. Strachu i v této době bychom se neměli podávat a volně proplouvat. Jak strachu, tak úzkosti a hlavně pospolitosti a nevraživosti. Neměli bychom hlavně reagovat na současnou situaci jako druhá osobnost ve smyslu přetočit a v zájmu ochrany rodu, dělat věci nám nepodobné. Jak řekl profesor zoologie Jan Zrzavý, že zvíře je hloupý člověk. Doufejme, že se situace nikdy neotočí a člověk nebude hloupým zvířetem, i když některé situace vykládají něco jiného.

Současnou situaci by pomohlo neprodyšné uzavření hranic a okamžité zavedení chytré karantény, která monitoruje pohyb osoby, hlavně uvolnit informační embargo, podobné tomu komunistickému, a více informovat, aby opadla demagogie tohoto tématu. Embargo v době, kdy každý má věrné známé, je již chabým pokusem o zastavení rozjetého vlaku. Ten vlak zastaví snad zase jen intervence epidemiologů a odborné vrstvy obyvatelstva.

Především by pomohla, transpozice osob, které situaci extrémně podceňovali a hlavně plánují i podceňovat a mít ji jako dobrou záminku k popíjení kávička s náměstkou.

Prognostik a profesor ekonomie Valtr Komárek, kdysi prohlásil, že politika je tu od toho, aby bylo příjemněji. V současné době se tento citát zatím nenaplnuje a spíše společnost polarizuje. Doufejme, že brzy bude naší společnosti příjemněji s politikou, rodinou a po návratu do svých vžitých stereotypů i se svými rytmy a navyklými postupy.

Závěrem bych podotkl, že si Česká republika a ostatní státy Evropské unie zjistili, jak funguje jejich akceschopnost. Ukázala se nesoběstačnost velkých i malých států, kteří hrdě pohrdaly ústenkami, jako s

něčím, co nestojí za to. Nový systém rozprodal po pádu totalitního režimu státní monopol, který v centrálně plánované ekonomice držel stát v nezávislosti. Zprivatizované podniky či jiné fabriky a jednotné zemědělské družstva nemohou omluvit rozprodání republiky. Vzpomeňme doc. Františka Čubu, dlouholetého předsedu JZD Slušovice, významného občana Zlínského kraje. Učil odnaučení ulevování, samostatného myšlení. Vybudoval si prosperující stát ve státě, kterého se obávalo Německo, Nizozemsko. Ovšem po revoluci,

privatizace zazvonila umíráček nadějným firmám.

Zjistili jsme, jak funguje prevence, práce s národem či zdolávání vysoce nakažlivé nemoci. Škodou je, že se neukázalo pozlátko ukryté v Orlických horách. Komplex, který nese jméno Centra biologické ochrany Těchonín. Myslím, že je velkou škodou, že se neaktivoval a neukázal všem to, co v něm je. I jeho časy odvál čas. Ty časy studené války, kdy se budovaly na strategických cílech bunkry, zakládaly se družstevní polikliniky či okresní nemocnice, posádkové ošetrovny jsou nenávratně pryč.

© Fošum J. ml., 2020.